

צל"ג

הצטרפו לחגיגה

לג'ורא צור, כתב מבט, שהצטרף ביום הראשון בערב, לחגיגה המזוהה שהשתלטה באותו היום על כל העיתונות הכתובה. החגיגה היתה סכינה הולדתו של ברוך לייב מיישפח כרמי משרדות. גם כתב-הטלוויזיה הוסיף הערות, שיש בהן משום אפליה גסה ל-10 הבנות של המישפחה. הכתב אמר: 'הבן שוקל כמעט ארבעה קילוגרם, גבר אמיתי'. ותוך כדי צילומי שימחה וחיוכים, נתן לאב המאושר לומר את מישפט הסיום: 'עכשיו אני עם ראש מורם, והנסיך הקטן ילך אחריי'.

ייתכן שהולדתו של ברוך כרמי מיישפח כרמי היא האירוע המשמח ביותר לאבי המישפחה. האם טענה בטלוויזיה כי היתה מאושרת גם קודם, עם כל הבנות. לא ברור מה טעם מצאה הטלוויזיה הישראלית להשתתף בחגיגה האנטי-נשית הזאת בכתבה שהיא שוביניסטית גברית ואנטי-חינוכית ממדרגה ראשונה.

באותו ערב הקדישה הטלוויזיה תוכנית שלמה מה השאלה: לנושא אפליית הנשים, אך לא

כתב אטינגר שדיים ואחוריים

הזוכרה בה ולוא במילה אחת גישתם המיננית (סקסיסטית) של כתבי-החדשות.

השדיים של טאבה

לעמוס אטינגר על סרט ארוך ותפל על טאבה, במסגרת התוכנית מבט שני. כל מה שנאמר כסרט יכול היה להיאמר בחמש דקות, אך אטינגר משך את הנושא כמו מסטיק, כשהוא נותן לכל מראיין לחזור על דבריו לפחות שלוש פעמים (ובאריכות). את הרווחים מילא בצילומי קירבה של שדיים ואחוריים נשיים. ובעיקר בצילומי-דיוקן של עמוס אטינגר עצמו. הסיפור האמיתי — שאחרי החזרת כל סיני, מסכנת

לוחיתאריכים

חדש

ברשות-השידור המציאו לוחיתאריכים חדש. אחרי שנואשו. כנראה מן הלוח העברי ומן הלוח הלועזי. השבועות בלוחות אלה חלפו מהר מדי. לטעמם. השבוע קיבלו אגודות-העיתונאים של הרשות בירושלים ובתל-אביב מיכתב מהנהלת הרשות, שבו הם מדווחים כי 14 הימים הקבועים בחוק לדיון בינם לבין ההנהלה, בנסינו להגיע לפשרה בעניין הפי-טורן, הסתיימו. הדבר לא היה מעורר תשומת-לב בה רבה. לולא התחילו 14 הימים האלה בערך לפני שלושה חודשים (ואולי אפילו יותר).

ושוב:

פאר

במסיבה

אחרי לבטים שונים, אחרי נסיונות משונים, אחרי טירטורים, החלטות ובטולן, יהיה זה מני פאר.

תוכנית-הבידור סיבה למסיבה גורמת בהנהלת רשות-השידור יותר מאשר ראש מאשר בידור. בזמן האחרון חיפשו נואשות מנחה לתוכנית, אך המשימה התגלתה קשה משבוע לשבוע.

אחרי שעזב דינאל פאר את כיסא המנחה, היתה הפסקה ארוכה, שבמהלכה תפס את המקום ירון לונדון, מתוך התחשבות ומתוך בהירה שהדבר נעשה באופן חריפני ביותר. אחר-כך דיבר על טוביה סער, מנהל-הטל-וויזיה לשעבר. הציעו לאיש הצעה ריש-מית, הוא בדק אותה ואמר שהוא מוכן לשקול את הרעיון בחיוב. אבל עוד לא הספיקו לומר בטלוויזיה סיבה למסיבה, וכבר היה מי שהתנגד לשיבוצו של סער כמנחה בתוכנית. בוועד-העובדים טענו שהוא לא הספיק לעבור תקופת-צינון מאז שעזב את כיסא המנחה (עוד מעט שנה!). אחרים טענו שאולי סער אינו מתאים ואינו עובר את המירקע. הם

ישראל את השלום עם מצרים בגלל טובה" שעשה אפריים פורן לחבר שרצה להרוויח כסף בכניית מלון — כמעט ונעלם תחת מבוך הקישקושים נוסח רפי נלסון, ההופך כסרט מין משה לוינגר המנופף בפחית-בירה תחת עוזי. כאילו לא די בעונש זה אירגן חיים יבין ויכוח בין אבא אבן, דן מרידור וגאולה כהן — וכך הציג את המערך הנוכחי של המיסדר הפוליטי בישראל — כשהליכוד במרכז, התחיה מצד ימין והפסבדויונים של מפלגת-העבודה בקצה השמאלי — וכל מחנה-השלום הישראלי בחוץ.

מאחורי המירקע

שטרן או לא שטרן

כהונתו של יאיר שטרן כמנהל מחלקת-החדשות מסתיימת בימים אלה. הוא מעוניין להמשיך בתקופת-כהונה נוספת, ויש סיכויים רבים שתיקוותו תתממש. למרות זאת מתלבטים עדיין אורי פורת, מנהל הרשות, ויאיר אלונגי, מנהל הטלוויזיה, אם להאריך לו את התפקיד בתקופה נוספת.

תוך כדי התלבטויות פנו השניים ליעקב אחימאירי, הכתב הפרלמנטרי של הטלוויזיה, והציעו לו את התפקיד. אחימאירי עוד לא נתן תשובה סופית.

ההשיבושים ממשיכים

בהנהלת הטלוויזיה מתקבל רושם עז שהטכנים ממשיכים לשבש באופן מכוון את השידורים, בעיקר את שידורי מהדורות מבט, בעוד שאינם פוגעים כמעט בתוכניות ולא בשידורים בעריכת, ובכללם החדשות שם.

השבוע שובץ לעבודה חזי קוקה, המנהלים טענו שהוא בחופשה, כמו שנקבע עם ההסתדרות ועם בית-הדין לעבודה, אך הטכנים טענו שזו בעייה של ההנהלה.

במקביל הגישו הטכנים תלונה מטעמם ליו"ר רשות-השידור, מיכה יבין, לוועד-המנהל, למנהל, אורי פורת, ולמנהל כוח-האדם של הרשות, את התלונה הגישה ההסתדרות הכללית, הסתדרות ההנדסאים וועד-הנדרסה. הם מגוללים שוב את סיפור-המעשה ביום שבו הואפל המירקע, ואומרים, בין השאר: 'נודע לוועד

עורך שפירא עוז לי גוף לי

שבמהדורה הערבית שודרה כתבת אי-ארגי. ניגשנו לרפי חלבי, שהיה באותו היום עורך מבט, וביקשנו ממנו שלא לשרר את הכתבה, חלבי ויאיר שטרן, מנהל הטלוויזיה, ניסו לשכנע את הטכנים לחזור בהם מהחלטתם. אחרי התייעצות החליט הוועד שלא להענות לבקשה. למרות מחאות הוועד הסכים מנהל-הטלוויזיה לעורך מבט שאם הכתבה לא תשודר, יבטל את כל מהדורות-החדשות.

לפי תלונתם של הטכנים, גרמו שלושה להאפלת המירקע באותו הערב: אלונגי, חלבי ויאיר שטרן, מנהל מחלקת-החדשות. הם עשו זאת, לפי הגירסה, כדי ליצור משבר בסיכוסד-העבודה שבין ההנהלה לטכנים, והם שסייעו להאפלת השידורים. לסיום מבקשים הטכנים וההסתדרות להגיש תלונה נגד שלושת האנשים לבית-הדין למישמעת.

קרפין לבית-הדין

לא רק חזי קוקה, יו"ר-ועד-הטכנים המורח בטלוויזיה, עומד בימים אלה לדין מישמעתי על האפלת המירקע. גם מיכאל קרפין, עורך מבט, עומד לדין על עבירה דומה. קרפין נאשם כי בתחילת חודש ספטמבר היה אחראי להאפלת המירקע במשך 40 דקות. כתבה-אישום מגולל מעשה בכתבה מצולמת מן העיר חברון, שהובאה על-ידי אחד מצוותי-החזקן לטלוויזיה הישראלית.

כשנודע לטכנים על הכוונה לשרר את הכתבה, הודיעו שזה בניגוד להסכמים בין הרשות לוועד-הנדרסה, שלפיהם אין לשרר כתבות שצולמו באי-ארגי. והם לא ישררו את הכתבה. קרפין, לפי כתבה-אישום, הודיע בתגובה כי הוא ידאג להאפיל את המירקע, ואכן המירקע הואפל. כתבה-אישום יודע לספר גם על סידרת-העלכות שהטיח קרפין כנימאית מבט באותו הערב, שרה ברקמן, והיא תהיה אחת מעדות-התביעה נגדו.

מישפטו של קרפין יפתח ביום הראשון, ויש הטוענים שכתבה-אישום הוגש רק בגלל כתב-אישום דומה שהוגש נגד קוקה, כדי שהטכנים לא יוכלו לטעון לאפליה.

מאחורי המיקרופון

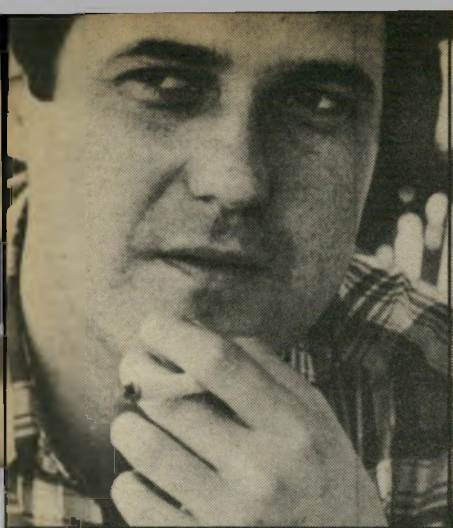
גם מעירות-פיתוח

גליצה'ל מחדשים את שורותיהם, כמו בכל שנה, הם שולחים הודעות משרדות ברדיו ומכתבים בדואר לצעירים העומדים לסיים בשנה זו את לימודיהם והמתעוררים להתגייס לצבא, שיבואו לבחינות התפקידים שונים בתחנה הצבאית.

למנהל בתי-ספר בכל הארץ נשלחו מכתבים שבהם הם מתבקשים להמליץ על תלמידים שיתאימו, לרעתם, לעבוד בתחנה. שרה דורון, האחראית למיבצע בגל"צ, כבר מקבלת ורם בלתי-פוסק של מכתבים מכל רחבי-הארץ (ובכלל זה מעירות-פיתוח וממקומות מרוחקים). מיכתביה-הכניסה לתחנה קשים וארוכים. הם כוללים שלבים שונים, ובסופם מתקבלים רק אחוז (18) מתוך הפונים. בגל"צ מעוניינים מאוד שגם צעירים מעירות-פיתוח ומשכונות-מצוקה ישתלבו בתפקידים שונים בתחנה, אך אלה לא תמיד מגיעים למבחנים, ולא תמיד עומדים בהם.

תיאטרון משודר

מחלקת-תרבות-אמנות-ובידור של גל"צ, שי-איתה מנהל מזלי שפירא, מסיימת בימים אלה עריכה של שמונה תוכניות, שיוקדשו לתיאטרון ולנושאים הקשורים בו. בגלל בעיות תקציביות לא ניתן לחדש בתחנה את פעולתה של מחלקת-הדראמה. תחת זאת החליט שפירא להשתמש בחומר הקיים בשטח. הוא פנה לכל התיאטרות הגדולים בארץ והציע

מנחה פאר להפסיק לשחק!

אולי שכחו שהוא הינחה את התוכנית מוקד בטלוויזיה. אחר-כך אמרו שאי אפשר לקחת אדם מבחוץ, כשמדברים על מיטורין. אבל הטעוין הזה נפל משום שגם מני פאר הוא לא בדיוק מן העובדים הקבועים בטלוויזיה.

לבסוף נפל הפור על פאר, מנחה ותיק, המכיר היטב את כל מהמורות הכניסא המיוחד בתוכנית זו. מכיוון שהוא ישב עליו לא-פעם בעבר.

בהנהלה החליטו לקבוע מנחה לתקופה ארוכה. ולהפסיק לשחק, כי העם נבוכ מהעובדה שלתוכנית אין עדיין אופי קבוע.

להם להקליט במיוחד עבור גל"צ כמה מן ההצגות האחרונות שלהם. כולם הסכימו. הרברים נעשים כמובן בהתנדבות (נראה שכל דבר בתחנה הצבאית נעשה כיום בדרך זו, בגלל בעיות תקציביות חמורות).

ההצגות עובדו במיוחד לשעת-שידור אחת, חלקן הוקלטו כולפן וחלקן בהקלטה חיה בפני קהל, ונערכו אחר-כך למתכונת של 50 דקות, בעזרת בימאי-ההצגה.

הסידרה, הנקראת "תיאטרדיו", תשודר בכל שבת ב-12 בערבים, החל ב-8 בפברואר. בין ההצגות: עוז לי גוף לי, טירונות של ניל סיימון מתיאטרון הבימה; פיטריית הרעל קברט מוסיקאלי על עליית הנאצים לשילטון, שיש לו

לא

הפסקת חשמל

הנהלת הטלוויזיה והנהלת רשות-השידור ערכו בדיקה יסודית של מה שהתרחש בערב שבו חזרו הטכנים לעבודתם. אחרי צו בית-הדין לעבור דה. באותו ערב היו שיבושים רבים על גבי המירקע. באותו הערב גם הובאה שוב לשידור כתבה על ביקור חברי-הכנסת בתרי-הבית.

באותו הערב, וגם בימים שאחר-כך, נטען מפי גורמים שונים כאילו הסיבות לתקלות היו אובייקטיביות, ונבעו מהפסקות-חשמל שהיו ב-איזור. הנושא נבדק, כיום מצוי במשרדי-הרשות מיכתב מחברת-החשמל, ובו נאמר שבאותו הערב לא היו הפסקות חשמל באיזור בניין-הטלוויזיה ברוממה בירושלים. למרות זאת אין ההנהלה מתכוונת לנקוט אמצעים בשלב הזה, כדי שלא להצית מחדש את להבות השביתה.

השלכות גם על מילחמת הלננון, בביצוע תיאטר-רון חיפה; אנשים קטנים של שלום עליכם בהבימה; אליל ההמונים. הצגה המספרת על חייו של שדרן-רדיו, בתיאטרון באר-שבע, ועוד.

בגל"צ מקווים שסגנויות אלה יגרמו אולי לאפשרות להכין הפקות מקוריות של קיטעי-תיאטרון.